

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a korábban dr. Szabó Tibor ügyvéd majd dr. Tunyoghy Szabolcs ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Alföldi István ügyvéd által képviselt I.r. és a II.r. alperesek ellen szállítási díj és járulékainak megfizetése iránt a Baranya Megyei Bíróságon 10.G.20.769/2006. számon indult és a Pécsi Ítéltábla 2008. március 5-én kelt Gf.IV.30.012/2008/6. ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen az I.r. alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.012/2008/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.000.000 /Egymillió/ Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá az I.r. alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására 2.500.000 /Kettőmillió-ötszáz ezer/ Ft le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

2004. június 14-én a peres felek termékértékesítési keretszerződést kötöttek. Az I.r. alperes vállalta, hogy a felperes termékeit

megvásárolja saját felelősségére és kockázatára, saját nevében értékesíti, saját költségén az árut a rendeltetési helyre szállítja. A szerződésben kikötötték, hogy a felperes 30 napos fizetési határidővel, hetenkénti elszámolás alapján, havonta számlát állít ki az I.r. alperes részére. Az I.r. alperest a heti nettó árbevétel 12 %-a jutalék címén, 25 %-os ÁFA-val együtt megilleti. Az I.r. alperes hetente az őt megillető jutalékról számlát állít ki. A felperes a számlákon feltüntetett összegeket, az általa havonta kiállított számla összegébe beszámítja. A szerződés 8. pontja azt tartalmazza, hogy szerződésszegés esetén bármelyik fél a megállapodást azonnali hatállyal, írásban felmondhatja.

A II.r. alperes készfizető kezességet vállalt az I.r. alperesnek a perbeli szerződésből származó mindennemű tartozásának, illetve az őt terhelő járulékok megfizetéséért.

Az I.r. alperes 2004. július 21-e és 2006. május 8-a között folyamatosan késedelmesen teljesítette a fizetési kötelezettségeit. Eleinte átlagosan 15 nappal, utóbb egy-másfél hónappal is túllépte a fizetési határidőt. A felperes rendszerint felszólította őt a fizetési kötelezettségeinek teljesítésére. Az utóbb történt teljesítéseket a megelőző tartozásokra elszámolta. Az I.r. alperes állandó késedelmes teljesítése folytán a tartozás mértéke folyamatosan emelkedett. Az I.r. alperes, az általa 2006. március 29-én írott levélben elismerte, hogy ennek összege 5.852.181 Ft volt. Ennek április 17-éig részletekben való kiegyenlítését ajánlotta fel.

2006. április 5-én engedményezési szerződést kötött a felperessel, a M. Kft.-vel szemben fennálló - a szerződésben összecszerűségében meg nem jelölt - számlakövetelésének felperesre történő engedményezésére. A megállapodásban rögzítették, hogy az I.r. alperesnek a felperessel szembeni számlatartozását az átruházott, illetve a M. Kft. által teljesített követelés összegével csökkentik.

Az említett engedményezési szerződés megkötésének időpontjában az I.r. alperesnek a M. Kft. felé 5.300.000 Ft + ÁFA /összesen 6.420.000 Ft/ követelése állt fenn, amelynek teljesítését a kötelezett az I.r. alperes által szolgáltatandó bankgaranciához, vagy ingatlan fedezet biztosításához kötötte.

A felperes - figyelemmel arra, hogy az I.r. alperes április 17-ig vállalta az általa elismert tartozás kiegyenlítését - az engedményezési szerződés alapján felvette a kapcsolatot a M. Kft-vel, ahonnan azonban azt a tájékoztatást kapta, hogy az I.r. alperes által szolgáltatott bankgarancia, illetve ingatlanfedezet hiányában, az engedményezett követelést az engedményes felperes részére nem teljesíti.

Az engedményezési szerződés megkötését követően a felperes az I.r. alperest folyamatosan ellátta termékekkel, akinek a tartozása tovább növekedett. A növekvő tartozásra és a M. Kft-től kapott tájékoztatásra tekintettel, 2006. május 11-én a felperes telefonon szóban, délután a nyilatkozatát faxon is közölve az I.r. alperessel, azonnali hatállyal felmondta a perbeli termékértékesítési szerződést.

Ugyanezen a napon értesítette a vele szerződéses kapcsolatban álló más szállítókat - többek között - az K. Kft-t - az I.r. alperessel kötött szerződés azonnali hatályú felmondásáról. Közölte velük azt is, hogy az I.r. alperes által korábban ellátott boltok részére módjuk van termékeket szállítani.

Az I.r. alperes ügyvezetője az azonnali hatályú felmondás közlésekor az I.r. alperes számlatartozásának kiegyenlítését nem ajánlotta fel. Telefonon keresztül közölte a felperessel, hogy a tartozást, a kártérítés címén fennálló I.r. alperesi igény beszámításával, kiegyenlítettnek tekinti. A 2006. május 15-én kelt levélben az I.r. alperes jó hírnevének megsértésére, illetve a felperes által tanúsított tisztességtelen piaci magatartásra hivatkozással 25.000.000 Ft-os vagyoni és 10.000.000 Ft-os nem vagyoni kárt jelölt meg. 2006. május 23-án azt is közölte az I.r. alperes a felperessel, hogy a termékértékesítési szerződés azonnali hatályú felmondását nem fogadja el. A felperesi teljesítés megtagadását szerződésszegésnek tekinti. Az azzal okozott, az I.r. alperes által kialakítandó tartós üzleti kapcsolattól való elesés, illetve a már megkötött szerződéstől a másik szerződő partnere felperes magatartása miatti, elállása folytán keletkezett kárainak megtérítését igényli. Utalt arra is, hogy a 30 napos fizetési határidőt 120 napra módosították. Olyan mértékű lejárt tartozása az I.r. alperesnek ebből következően nem állt fenn, amely a felperes azonnali hatályú felmondását indokoltá tette.

Az I.r. alperes 2006. január 25-én a C. Kft-vel, 2006. június 1. napjától kezdődő hatállyal, a felperesi Kft. termékeinek

értékesítésében való együttműködésre együttműködési megállapodást kötött. A C. Kft. vállalta, hogy 2006. június 1-jén 85.000.000 Ft + ÁFÁ-t megfizet az I.r. alperesnek azért, hogy a felperes termékeinek továbbértékesítéséből származó 12 %-os jutalékból 50 %-ban részesedjen. A felek kikötötték, hogy szerződésszegés esetén bármelyikük jogosult azonnali hatállyal a szerződéstől elállni, illetve ha a C. Kft. üzleti bizalma megrendül az I.r. alperesben, vagy az I.r. alperesnek a felperessel való együttműködése megszűnik, a C. Kft. egyoldalúan is elállhat a szerződéstől.

2006. május 11-én, a felperesnek az I.r. alperes nem megfelelő működésére, a vele való együttműködés megszüntetésére vonatkozó híresztelése miatti az I.r. alperessel szembeni bizalom megrendülésére hivatkozással a C. Kft. elállt az általa kötött szerződéstől.

A felperes módosított keresetében az alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni 12.714.535 Ft és ennek 2006. május 11-től a kifizetésig járó késedelmi kamatának, valamint 989.111 Ft, 2004. július 21-e és 2006. május 11-e között felmerült és lejárt késedelmi kamatnak a megfizetésére.

Az I.r. alperes a kereset elutasítását kérte. 85.000.000 Ft kártérítés és ennek 2006. május 11. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetése iránt beszámítási kifogást, illetve vizontkeresetet terjesztett elő. Állította, hogy az I.r. alperes azonnali hatályú felmondása jogellenes. A felperes a szerződésszegő magatartásával az általa megjelölt kárt okozta. Az I.r. alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi VII. törvény /a továbbiakban Tpv./ 5. §-át is, illetve az I.r. alperes jó hírnevét, üzleti titkát is megsértette. Az ebből eredő károk megtérítésére köteles. Előadta, hogy a felperes és az I.r. alperes által kötött engedményezési szerződésben foglaltakra tekintettel, az I.r. alperesnek, az azonnali hatályú felmondás időpontjában nem volt szállítási díj tartozása. A fizetési határidőt, illetve a fizetés módját az érintett felek ugyanis a szerződés megkötésével módosították. A szállítási díjtartozás összegszerűségét nem vitatta, azonban a felek közötti folyamatos fizetési határidő módosításra tekintettel, a késedelmi kamatfizetési kötelezettségét nem ismerte el.

A II.r. alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala előtt, 6.420.000 Ft és járulécai tekintetében a pert megszüntette. Álláspontja az volt, hogy a 2006. április 5-én kelt engedményezési szerződésre tekintettel a felperesnek 5.350.000 Ft + ÁFA /összesen 6.420.000 Ft/ és járulécai tekintetében, a M. Kft-vel szemben kell az igényét érvényesítenie. Ennek sikertelensége esetén, a Ptk. 330. § /1/ bekezdése alapján van mód az I.r. alperessel szembeni igényérvényesítésre. A jelen perben ezért az említett igény időelőtti, a Pp. 157. § a/ pontja folytán alkalmazandó Pp. 130. § /1/ bekezdés e/ pontja alapján a per megszüntetésének volt helye.

A végzés, határidőben előterjesztett fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság, a permegszüntetéssel nem érintett részben, ítéletével a felperes keresetének helyt adott. Kötelezte az alpereseket egyetemlegesen 7.283.641 Ft és kamatainak megfizetésére. Az I.r. alperes beszámítási kifogását és viszontkeresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes a peres felek között létrejött termékértékesítési keretszerződést jogszerűen mondta fel, nem tanúsított szerződésszegő magatartást. Az I.r. alperes szerződésszegéssel okozott kártérítés címén előterjesztett igénye ezért alaptalan volt. Megállapította azt is, hogy az I.r. alperes nem bizonyította azt sem, hogy a felperes az ő piaci jó hírnevét sértő kijelentéseket tett volna, illetve tisztességtelen piaci magatartást tanúsított volna. Kártérítés erre tekintettel sem illeti meg őt.

Az elsőfokú bíróság kifejtette azt is, hogy az I.r. alperes nem bizonyította azt sem, hogy a peres felek a fizetési határidőt módosították volna, ezért a felperes által felszámított, lejárt késedelmi kamatok megtérítésére is kötelezte az alpereseket. Utalt arra, hogy a II.r. alperes egyetemleges fizetési kötelezettsége készfizető kezesi kötelezettség-vállalásából eredően áll fenn.

Az I.r. alperes fellebbezése folytán indult eljárásban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást, a keresettel összefüggésben - az I.r. alperes ténybeli és összecszerűsége is kiterjedő elismerése alapján - helyesen

állapította meg. Az alperes perbeli védekezésével, illetve viszontkeresetével összefüggésben szükségesnek tartotta azonban a tényállás kiegészítését, illetve pontosítását. Azt hangsúlyozta, hogy a 2006. április 5-én létrejött engedményezési szerződés 4. pontjának helyes értelmezése szerint, az I.r. alperes számlatartozása az átruházott, illetve a kötelezett által teljesített követelés összegével csökken.

A másodfokú bíróság rögzítette azt is, hogy az I.r. alperes ügyvezetője a beszámítási kifogását a felmondás kézhezvételét követően közölte. A C. Kft. a 2005. május 11-i elállási nyilatkozatában arra utalt, hogy a felperes arra biztatta az I.r. alperes partnereit, hogy a vele fennálló gazdasági kapcsolatokat bontsák fel, kössenek megállapodást a felperessel. Azt állította továbbá, hogy az I.r. alperes nem rendelkezik a partnerek kiszolgálásához szükséges szakmai feltételekkel, azok kiszolgálására nem képes, nem működik megfelelően, a szállításai hamarosan meg fognak szűnni. A C. Kft. az elállás okaként a felperes említett magatartása miatti termékértékesítés lehetetlenségére, illetve a felperesi Kft. állításai miatt, az I.r. alperesbe vetett bizalom megingására hivatkozott.

A másodfokú bíróság szükségesnek tartotta azt is rögzíteni, hogy az I.r. alperes a 2006. május 22-én, a felpereshez írott faxon elküldött levelében azt a jogi álláspontot fejtette ki, hogy szerződés-módosítás folytán a felperesnek nincs lejárt követelése az I.r. alperessel szemben. Az engedményezés révén új teljesítési határidőben állapodtak meg. Aszerint a fizetésre akkor kerül sor, ha a M. Kft. fizet.

A másodfokú bíróság az I.r. alperes tulajdonosainak személyében bekövetkezett változásokra, az I.r. alperes és a M. Kft. között fennálló szerződés felmondására, a felperesnek az engedményezési szerződés alapján járó követelés érvényesítésére, az I.r. alperes és a C. Kft. közötti együttműködési megállapodásra és a felperes tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó tényállási elemeket, mint szükségtelent mellőzte.

A kiegészített és pontosított tényállás alapján érdemben helytállónak tartotta a fellebbezéssel támadott ítéletet. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság helyesen ítélte úgy, hogy az I.r. alperes beszámítási kifogása, illetőleg viszontkeresete eldöntéséhez elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes jogszerűen mondta-e fel a közte és az I.r. alperes között fennálló termékértékesítési szerződést, illetve, hogy tanúsított-e

olyan jó hírnév, üzleti titok sértést, magatartást, amely a C. Kft.-t - az I.r. alperessel szembeni bizalom megrendülése miatt - a szerződéstől való elállásra indított.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal azonosan úgy ítélte, hogy a termékértékesítési keretszerződés felmondása jogszerű volt, mert annak időpontjában, 2005. május 11-én az I.r. alperesnek, az együttműködési szerződés 5. pontja szerint, 30 napon túli tartozása állt fenn. E hátralékos számlatartozás megfizetésének elmulasztása szerződésszegésnek minősül, amely a felperes számára a felek között fennálló szerződés 8. pontja alapján lehetőséget biztosított az azonnali hatályú felmondásra.

Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy alaptalanul hivatkozott az I.r. alperes arra, hogy a M. Kft-vel szembeni követelésének engedményezése folytán, illetve az I.r. alperesi beszámítási nyilatkozattal a felmondás időpontjáig a vele szemben fennálló tartozás megszűnt. Az engedményezési szerződés 4. pontjában írt nyilatkozatot ugyanis, a Ptk. 207. § /1/ bekezdése alapján, kizárólag úgy lehet értelmezni, hogy az I.r. alperes a felperes felé fennálló tartozását, nem a követelés engedményezésének tényével, hanem az engedményezett követelés kötelezett általi kifizetésével csökkenti. A másodfokú bíróság utalt arra, hogy az I.r. alperes e megállapodást maga is így értelmezte. Ez tűnik ki a 2005. május 22-én írt faxon elküldött leveléből is. Ezt támasztja alá a 8. sorszámú viszontkereseti kérelmének 3. oldalán kifejtett jogi álláspontja is. A felperesi felmondás időpontjáig, azaz 2005. május 11-ig, nem vitásan, a M. Kft. részéről fizetés nem történt. 2005. május 11-ig az engedményezett követelés a felpereshez nem folyt be, az I.r. alperes tartozása annak eredményeként nem csökkent, nem szűnt meg. A felperesnek arra sem volt lehetősége ezen időpontig, hogy a követelést behajtsa, illetve megfizetése iránt fellépjen. Az engedményezett követelés ugyanis - az I.r. alperes biztosítékadási kötelezettségének hiányában - nem volt esedékes.

A másodfokú bíróság szerint az I.r. alperes tartozása az általa tett beszámítási nyilatkozattal sem szűnt meg a szerződés felmondásának időpontjáig. A peres iratok alapján ugyanis kétséget kizáróan az volt megállapítható, hogy a felperes a felmondását 2006. május 11-én 17 óra 10 perckor küldte el az I.r. alperesnek. Az I.r. alperes képviselőjének a 17. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozata szerint, az I.r. alperes kártérítési igényének bejelentésére a felperes felmondására tekintettel került sor. A

felmondás kézhezvételét megelőzően ilyen kártérítési igény bejelentését sem az említett személy, sem az I.r. alperes korábbi ügyvezetője nem állította. Beszámítási nyilatkozat hiányában ezért a felperes követelésének, a Ptk. 296. § szerinti beszámítással, a felmondás időpontjáig történő megszűnése nem állapítható meg. A felperes az I.r. alperes szerződésszegésére hivatkozással jogszerűen mondta fel a perbeli termékértékesítési keretszerződést. A jogszerű felmondás miatt még akkor sem terheli kártérítési felelősség, ha a C. Kft. az I.r. alperessel kötött szerződéstől a felperesi felmondásra tekintettel állt el.

A másodfokú bíróság abban is egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy az I.r. alperes nem bizonyította azt sem, hogy a felperes a tényállításaival az alperes üzleti jó hírnevét rontotta volna, és e magatartása a C. Kft. I.r. alperesbe vetett bizalmának megrendüléséhez vezetett. A C. Kft. ügyvezetője a tárgyaláson tett tanúvallomásában azt adta elő, hogy bizalma az K. Kft. dolgozóitól származó információ miatt rendült meg, és ezen információk birtokba jutása után hívta fel a felperes igazgatóját. Ő ekkor mondta el, hogy milyen tartozása van az I.r. alperesnek. A tanúvallomás tehát arra utal, hogy az K. Kft. dolgozói állították az I.r. alperesről azokat a tényeket, amelyeket felmondásában a bizalom megrendülésének okaként megjelölt. Az K. Kft. dolgozói ugyanakkor tanúvallomásukban azt adták elő, hogy a felperes irányukban az I.r. alperesre nézve negatív megjegyzést nem tett, és illet ők sem híreszteltek. A felperes mindössze azt a tényt közölte velük, hogy az I.r. alperessel fennállt szerződéses jogviszonya megszűnt.

A másodfokú bíróság álláspontja az volt, hogy mindezekre tekintettel a perben olyan bizonyíték nem merült fel, amely azt igazolná, hogy a felperes az I.r. alperesről olyan tényeket állított, híresztelt volna, amelyek esetlegesen okozati összefüggésben állottak volna a C. Kft. által közölt felmondással.

Az I.r. alperes a kifejtettek szerint, az általa érvényesített kártérítési igény körében a felperes károkozó magatartását bizonyítani nem tudta. Kártérítési igénye ezért alaptalan volt. Az e jogcímen előterjesztett beszámítása a kereseti követelést nem szüntette meg, az általaösszepszerűségében elismert számlatartozást köteles megfizetni. Az ezt meghaladó viszontkeresetében foglalt kártérítési igényét el kellett utasítani.

Az I.r. alperes a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a viszontkeresetének való helyt adást elsődlegesen. Másodlagosan indítványozta a támadott

határozat hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Előadta, hogy a jogerős ítélet a Pp. 206. § /1/ bekezdését sérti, mert iratellenes, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésén alapszik. Hivatkozott arra is, hogy a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a 2006. május 11-ig esedékessé vált követelések tekintetében az elsőfokú bíróság a peres eljárást megszüntette.

Az ezt követően esedékes szállítási díj tartozás, illetve kamatfizetési kötelezettség tekintetében hivatkozott az előterjesztett beszámítási kifogásra, továbbá arra, hogy a beszámítási kifogás és a viszontkereset elutasítása sérti a jó hírnév védelméről szóló Ptk. 78. § /1/ bekezdését, az üzleti titok védelméről szóló Ptk. 81. § /1/ bekezdését, az említett személyhez fűződő jogok megsértése esetén követelhető kártérítésre vonatkozó Ptk. 84. § /1/ bekezdés e/ pontját, a szerződő felek együttműködési és kölcsönös tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó Ptk. 277. §-ának szabályait, a szerződés felmondásáról szóló Ptk. 321. § /1/ bekezdését, a kártérítés jogalapjáról rendelkező Ptk. 339. § /1/ bekezdését, a kártérítés mértékéről és módjáról szóló Ptk. 355. § /1/ és /4/ bekezdését, a gazdasági kapcsolat felbontását, illetve ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását tiltó, a tisztességtelen felhívás tilalmáról szóló Tptv. 5. §-át, a teljes bizonyító erejű magánokiratra vonatkozó Pp. 196. § /1/ bekezdés d/ pontját. Az I.r. alperes előadta, hogy a viszontkeresetét nem a felperes jogellenes felmondására alapította, hanem arra, hogy annak megtörténte előtt a felperes az együttműködési, tájékoztatási kötelezettségét nem teljesítette, nem úgy járt el, ahogy az általában elvárható lett volna. Ezért nem teljesülhetett az I.r. alperesnek a C. Kft.-vel megkötött szerződése, és ezért esett el 85.000.000 Ft jövedelemtől. Az I.r. alperes állította, hogy a bizonyítékok okszerű mérlegelése folytán az eljáró bíróságoknak a Tptv. 5. §-ában tiltott magatartás elkövetésére, az üzleti titok megsértésére kellett volna következtetniük. A felperes ügyvezetője ugyanis a 2006. május 11-i szerződés felmondást megelőzően közölte az I.r. alperes üzleti partnerével, a D. Kft.-vel illetve annak ügyvezetőjével, aki egyben a C. Kft. ügyvezetője is volt, hogy az I.r. alperessel a termékértékesítési keretszerződést felmondja szállítási díj tartozás miatt, és az K. Kft. fogja az I.r. alperes által ellátott, közel 100 bolt részére a megrendeléseket teljesíteni. Arra is felhívta az említett ügyvezetőt, hogy a felperessel, vagy annak megbízottjával, az K. Kft.-vel kössön szerződést. A D. Kft. részére küldött szerződéstervezetet az I.r. alperes az iratokhoz becsatolta, e tényállítás bizonyítása végett.

Utalt arra is, hogy a felperesnek ezt követően bejelentett felmondása, illetve az K. Kft.-nek az I.r. alperes által korábban

ellátott boltok részére történő szállításai igazolják az I.r. alperesi állítást.

Az I.r. alperes hivatkozott arra is, hogy a szállítási díjtartozás miatti felmondás terve, a kiszállításoknak a felperes, illetve az K. Kft. általi teljesítése üzleti titoknak minősült. Azokról a C. ügyvezetője részére adott tájékoztatással, a felperes üzleti titoksértést követett el.

Az I.r. alperes állította azt is, hogy a szállítói díjtartozásról szóló valótlan közlésre tekintettel, az I.r. alperes jó hírnevét is sértette a felperes.

Utalt arra is, hogy a felperes és az I.r. alperes között létrejött termékértékesítési keretszerződés 5. pontja szerint, a felperesnek a szerződés teljesítésében az I.r. alperessel együtt kellett volna működnie. E kötelezettségének megszegése, a már említett bojkott felhívás, az üzleti titoksértés és a jó hírnév megsértése szintén megalapozza az I.r. alperesi kártérítési igényt. Az I.r. alperes előadta, hogy bizonyította: a felperesnek felróható ok miatt hiúsult meg a C. Kft.-vel megkötött szerződése. Ezt igazolta a C. Kft. ügyvezetőjének teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt nyilatkozata, valamint a szerződő felek által aláírt, 2006. január 25-én kelt együttműködési megállapodás.

Az I.r. alperes állításainak alátámasztására utalt még az K. Kft. alkalmazottainak tanúvallomására is. Álláspontja szerint abból kitűnt, hogy a felperes még a szerződés felmondását megelőzően tárgyalt az K. Kft.-vel az I.r. alperes hátrányára kötendő szerződésről, 2006. május 11-én átadta továbbá az említett cégnek az I.r. alperes által megrendelt árut, az I.r. alperes partner listáját. Az említett tanúk megerősítették, hogy az ügyfeleket fel kellett hívniuk az I.r. alperessel kötött szerződéses kapcsolatuk megszakítására, a felperessel vagy velük, mint a felperes megbízottjával szerződés megkötésére. A tanúk utaltak az I.r. alperes felperessel szembeni tartozására, és az I.r. alperes megbízhatatlanságára.

Állította azt is az I.r. alperes, hogy a megbízott K. Kft. magatartásáért a felperesi megbízónak helyt kell állnia.

Az I.r. alperes bejelentette azt is, hogy a II.r. alperes ellen a peres eljárás tartama alatt felszámolási eljárás indult.

Sérelmezte, hogy a felszámolót az eljárás bíróságok a tárgyalásokról, illetve a hozott határozatokról nem értesítették. A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban fenntartását indítványozta.

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság, a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján, a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az, az I.r. alperes által megjelölt jogszabályokat nem sérti.

Mindenekelőtt rögzíti a Legfelsőbb Bíróság, hogy a II.r. alperest az eljárás bíróságok a tárgyalásokra szabályszerűen megidézték, a hozott határozatokat részére szabályszerűen kézbesítették. A II.r. alperes ennek ellenére az eljárás során nyilatkozatot nem terjesztett elő.

Alaptalanul hivatkozik arra az I.r. alperes, hogy a másodfokú bíróságnak a II.r. alperessel szemben időközben elrendelt felszámolásra tekintettel, a felszámolót külön értesítenie kellett volna a perről. A II.r. alperes részére szóló bírósági iratokat a felperes által bejelentett székhely címén az arra jogosult meghatalmazott átvette. A kézbesítés alapján vélelmezni kell - ellenkező adat hiányában -, hogy a II.r. alperes törvényes képviselőjének - a felszámolás elrendelése folytán a felszámolónak - azokat átadták. A jogerős ítélet érdemi felülbírálatának ezért nem volt akadálya.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította azt is, hogy az elsőfokú bíróságnak a permegszüntető végzése ellenére a másodfokú bíróság helytállónan vette figyelembe a felperes és az I.r. alperes által kötött engedményezési szerződésben foglaltakat. Az elsőfokú jogi álláspont ellenére, a másodfokú bíróság nem volt elzárva attól, hogy az engedményezési szerződés tartalmát vizsgálja. Kizárólag arra nem volt módja, hogy permegszüntető végzést figyelmen kívül hagyva, az I.r. alperest további 6.420.000 Ft és járulékai erejéig marasztalja.

Az eljárás bíróságok helytállónan állapították meg azt is, hogy az I.r. alperes nem bizonyította a keretszerződésben előírt 30 napos fizetési határidő módosítását. A felperes korábbi ügyvezetőjének, pénzügyi előadójának, jogtanácsosának tanúvallomásából kitűnik, hogy a 30 napos fizetési határidőt mindvégig, mindkét fél irányadónak tekintette. Erre utal a 2007. április 17-én tartott tárgyaláson, az I.r. alperes ügyvezetőjének tanúvallomása, az I.r.

alperes részére küldött 7. sorszám alatt becsatolt 2005. április 19-e és 2006. április 21-e között, az I.r. alperes részére elküldött 13 db fizetési felszólítás. Alaptalanul hivatkozik arra az I.r. alperes, hogy a fizetési határidő és a fizetés módjának módosítására kell következtetni a perbeli engedményezési szerződésből. A másodfokú bíróság, a Ptk. 207. § /1/ bekezdésének megfelelően, az említett szerződésben foglaltakat helytállóan értelmezte, egybevetve az I.r. alperesnek a 2005. május 22-én írt levelében írtakkal, illetve jogi képviselőjének a viszontkereseti kérelmében kifejtett jogi álláspontjával. A fizetési határidő módosítása hiányában, az I.r. alperesnek tehát számlatartozása állt fenn, amit a perbeli termékértékesítési szerződést megszegve, határidőben nem teljesített. E szerződésszegés miatt, a felperes jogosult volt a szerződésben kikötött, azonnali hatályú felmondás jogával élni.

Alaptalanul hivatkozik arra az I.r. alperes, hogy a felperes a Ptk. 277. §-ában írt, illetve a termékértékesítési keretszerződésben vállalt együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét megszegte azzal, hogy a felmondást megelőzően, a tartozás kiegyenlítésére, az I.r. alperest nem hívta fel. Nem volt elvárható ugyanis, hogy a 2004. júliusa óta folyamatosan szerződésszegő magatartást tanúsító I.r. alperes részére az utóbb nem hatályosult engedményezési szerződést követően, a felperes még további lehetőséget adjon a perbeli tartós jogviszonyból eredő I.r. alperesi kötelezettség teljesítésére.

A jogerős ítélet a Ptk. 339. § /1/ bekezdését, illetve 355. § /1/ bekezdését sem sérti ezért. Az I.r. alperes által állított, de a fentiek szerint nem bizonyított felperesi szerződésszegéssel okozott kártérítésre hivatkozással, a beszámítási kifogásnak, illetve viszontkeresetének helyt adni nem lehetett.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett azzal a jogerős ítéletben kifejtett állásponttal is, hogy az I.r. alperes a jó hírnév megsértését nem követte el, nem tanúsította továbbá az I.r. alperes által megjelölt, tisztességtelen piaci magatartást sem. Az I.r. alperes tartozásának fennállása miatt, az arról közölt tény valós volt. Nem vitás, hogy a Pp. 196. § /1/ bekezdés d/ pontjában foglaltak szerint, a C. Kft-vel kötött együttműködési szerződést, illetve az e szerződés felmondását tartalmazó okiratot teljes bizonyító erejű okiratként kell tekinteni. Önmagában azonban az a tény, hogy a C. Kft. ügyvezetője az általa tett nyilatkozatot megtette, a nyilatkozat valóságtartalmát még nem bizonyítja. Az abban foglaltakat, helytállóan a másodfokú bíróság az általa megnevezett tanúk vallomásaival egybevetve vizsgálta. Okszerűen

következtetett arra, hogy az I.r. alperes sem a jó hírnév, sem az üzleti titok megsértését, sem a tisztességtelen piaci magatartást bizonyítani nem tudta. A bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárás keretei között nincs mód.

A Legfelsőbb Bíróság a kifejtettekre figyelemmel, az I.r. alperes által állított jogszabálysértéseket megállapítani nem tudta. A jogszabályoknak megfelelő, eljárási szabálysértés nélkül hozott jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § /1/ bekezdése, illetve 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte az I.r. alperest a felperes jogi képviselőjének munkadíjából felmerült felülvizsgálati eljárási költség megtérítésére.

Az I.r. alperes köteles továbbá az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megtérítésére is, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § /1/ bekezdése, illetve a 6/1986. /VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján.

Budapest, 2009. június 11.

Dr. Bodor Mária sk. a tanács elnöke
Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. előadó-bíró
Dr. Vezekényi Ursula sk. bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági írnok